

Evropský den jazyků

I letos jsme již od září plánovali den otevřených dveří u příležitosti Dne evropských jazyků. Ve srovnání s minulým školním rokem jsme však zvolili jinou formu. Přizvali jsme do školy lidi, kteří v některé z evropských zemí žili, poznávali jejich kulturu, jazyk, někteří se tam vdali či oženili, prostě se s danou zemí setkávali daleko intenzivněji než jen jako hosté na letní dovolené. Poznali jsme tímto způsobem Švédsko, Finsko, Španělsko a Francii. Vyprávění hostů bylo velmi zajímavé, probíhalo v angličtině, děti se učily pár základních slov švédsky, finsky, španělsky či francouzsky. Z každého setkání odešly se znalostí nějaké písničky jednoduché písničky. A jak to viděly ony? O tom řekne pár slov Eliška Hanáková z šesté třídy.

Všechny dny ve škole nejsou stejné. Občas máme i zajímavější program než šest hodin sedět v lavici a opisovat z tabule dlouhé zápisy. Jako například tento pátek, 26. 9. U příležitosti Evropského dne jazyků si pro nás lidé, kteří ony země opravdu navštívili, připravili prezentace o Španělsku, Francii, Finsku a Švédsku. Já a další dvě holky jsme chodily po třídách a sledovaly reakce dětí z 2. stupně na prezentace. První hodinu jsme zůstaly s naší třídou a společně jsme se přenesli do Španělska. Bylo to zajímavé, vždycky to bylo první napsané španělsky a potom česky. Opravdu všichni dávali pozor. S naší třídou jsme zůstaly ještě i na Francii. Tam už to bylo horší, protože Oskar (Ghaňan, dlouhodobě žijící ve Francii a přiřazený sem do Ostrožské Nové Vsi) mluvil jenom anglicky, a tak mu většina naší třídy ne vždy rozuměla. Naštěstí jsme tam měli paní učitelku Botkovou, která nám všechno překládala. Jelikož to byl černoš, udělali jsme si s ním na závěr hodiny fotku. Na 7. třídu jsme narazily, když byli ve Finsku. Slečna byla z Česka, ale mluvila anglicky. Naštěstí když viděla, že nerozumíme, přeložila nám to sama. Osmáky jsme potkaly taky ve Finsku a deváťáky jsme navštívili, když si zrovna pouštěli švédské hudební skupiny. To všechny bavilo. Pak jim ale paní učitelka Vávrová rozdala text nějaké švédské písničky a to už je bavilo o trošku míň, když museli po paní učitelce opakovat výslovnost a potom si to ještě překládat. Autoři prezentací měli potom u nás v jídelně oběd. Den nám uplynul velice příjemně a ani jsme nezaznamenali, že je páteční vyučování u konce.

Eliška Hanáková

Za školní reportéry se Adély Poloczkové, které žila nějakou dobu ve Španělsku, ptal Hynek Helmich.

H: Kdy jste poprvé jela do Španělska?

A: *Když mi bylo zhruba 20 let.*

H: A za jakým účelem?

A: *Můj hlavní cíl byl naučit se pořádně jiný jazyk, tudíž španělsky, a podívat se na tradice jinde ve světě. :)*

H: A jela jste tam na svoje úspory, nebo vám to nabídla nějaká univerzita?

A: Jednou jsem byla na přednášce, kde nám sdělili možnost právě jet do zahraničí a učit se jazyky a že v tomto programu je spousta zemí, no a já si řekla: miluju moře a španělštinu, a tak jsem to brala jako zdokonalení v jazyce a navíc pobyt u moře skoro zdarma. A tak jsem to hned vzala. :)

H: A vy jste tam mluvila jen španělsky nebo i anglicky?

A: Španělsky jsem mluvila většinu času a anglicky jen se student z programu Erasmus

H: A co jste si oblíbila na Španělsku nejvíce, tedy kromě toho moře?

A: Nejvíce jsem se asi zamilovala do místního jídla, na rozdíl od Česka tam mají tak rozmanitou stravu, že když tam dojedete, tak si na to musíte pár dní zvykat. Na rozdíl od Česka, kde máme jenom to maso a k tomu nějaké přílohy, tak ve Španělsku mají spoustu různých druhů ryb, ovocné speciality, sýry, salámy,...

H: Něco konkrétně, co vás zaujalo nejvíce?

A: Tak nejvíce mi asi chutnaly španělské krokety, na ty domácí nemá naprosto nic. :)

H: A je nějaký zásadní rozdíl mezi Českem a Španělskem, např.: v bydlení?

A: No, tak asi to nemůžu moc dobře srovnávat, protože ve Španělsku jsem žila jen ve velkoměstech, zatím co tady žiju vždy jen na vesnici, ale kdybych srovnávala Prahu, tak ten rozdíl není moc velký.

H: A je tam rozdíl ve kvalitě výrobků, jako například v Německu se říká, že je tam všechno lepší, kvalitnější a tak... Co ve Španělsku, je to tam taky tak?

A: Ne, ne, to vůbec, tam je to spíš naopak, Španělům vůbec nezáleží na kvalitě výrobků, ale spíše jsou hodně ovlivňováni reklamami. Když jim někdo z teleshoppingu řekne, že tento výrobek je nejmodernější technologie a že je velice užitečný a musí ho mít, tak oni ho musí mít doopravdy. Je nezajímá, jestli je to Pravda, nebo lež. V televizi to tak říkali, takže to tak je! Španělsko je země s největší krizí v Evropě a všichni tam mají IP hone. V reklamě jim řekli, že to je to nejlepší výrobek, a tak si ho všichni koupili, nebudou jíst a budou krást potraviny jen proto, aby si ho mohli koupit. Ta mentalita ve Španělsku je hrozně omezená, oni jsou jako stádo ovcí, někdo ukáže tam a oni tam jdou. A co se týče výrobků Španělska jako takového, tak nemají nic. Když začnou dělat nějaké dobré výrobky, tak první, co chtějí, prodat to nějaké zahraniční firmě. Španělé už nic nevyrobí, už nemají ani Seat, což byla jejich nejlepší značka aut, ale stejně ji prodali. Oni mají tu mentalitu nastavenou tak, že myslí na okamžitý příjem, vůbec nemyslí na budoucnost. Například coca-cola vznikla ve Španělsku a oni ji po pár dnech prodali za 50 dolarů do Ameriky, vůbec je nezajímalo, jestli by oni na tom mohli někdy v životě vydělat. A teď z toho Coca-Cola rýžuje a oni nemají nic.

H: Takže vy říkáte, že Španělé vůbec nehledí do budoucna a zajímá je jenom, že dneska si užijí party, a co budou jíst zítra, je nezajímá?

A: Ano, přesně, proto je ve Španělsku tolik hypoték, oni si teď chtějí koupit byt, a jestli ho splatí, je nezajímá.

H: Vy jste říkala, že Španělsko je ve velké finanční krizi, ale na vaší prezentaci bylo naprosto každé město vyzdobeno jako Praha na Vánoce, jestli ne víc. :)

A: Oni neumí hospodařit s penězi. Ty města dostanou peníze z turismu a dalších atrakcí a hned je utratí. Jejich problém není, že by nevydělávali dobře, že by měli špatné příjmy, ale neumí hospodařit s penězi. Valencie (část Španělska) byla v ohromné krizi, dostali dotace, aby se vzpamatovali a hned za to postavili nějakou rozhlednu za 6 miliónů, prostě a jednoduše nějaké dluhy tam nikoho nezajímají.

H: A jak to tam je se společenskými vrstvami?

A: Tam střední vrstva neexistuje, buď tam mají plat 900 Eur anebo 9000 Eur, ale něco mezi se tam nevyskytuje, jsou tam jenom extrémny.

H: Dobře, děkuji moc za pro mě šokující rozhovor a na shledanou.

A: Není zač, nashle.